

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010177
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613010177.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému O. Y., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.4.2014, sp. zn. 2T/121/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2014 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, ods.3 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovanému O. Y. - nar. X.X.XXXX v X., trvale bytom T.

W. č. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVV N. vo

veci Okresného súdu Partizánske pod sp.zn.

1T/30/2014

podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr.zák. a 42 ods.2 Tr.zák. u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 16.4.2014, sp. zn. 2T/121/2013 bol obžalovaný O. Y. uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 11.4.2013 v čase okolo 22.20 hod. v L. časť B. spred pohostinstva L. odcudzil tam odstavený bicykel zn. Kenzo, čierno bielej farby, v.č. KE000587, ktorý vložil do kufra odstaveného motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, ev.č. C.-XXXBD a toto vozidlo s odcudzeným bicyklom z miesta odtlačil spoločne s inou osobou, čím spôsobil poškodenému O. XXX,XX škodu krádežou vo výške 309,91 €, pričom obvinený O. Y. uvedený skutok spáchal, hoci už bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp.zn. 2T/16/10 zo dňa 27.6.2011, právoplatným dňa 26.7.2011 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods.1

Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obžalovaný O. Y. odsúdený podľa § 212 ods.3 Tr.zák. s použitím § 42 ods.1, § 41 ods.1, § 38 ods.4, § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods.1, 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.4, § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 rokov. Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody a zákaze činnosti uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. OT/4/2013, zo dňa 18.11.2013, oznámeným obvinenému dňa 18.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný prostredníctvom obhajkyne, ktoré smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa si podľa názoru odvolateľa vytvoril vlastnú hypotézu dôvodu odlišnej výpovede L. L. v konaní pred súdom oproti výpovedi z prípravného konania a to bez náležitého zistenia skutkového stavu. Závery súdu prvého stupňa sú v rozpore s logickým hodnotením dôkazov, bez ich vzájomnej súvislosti a nadväznosti. Pri hodnotení dôkazov musí súd prvého stupňa okrem vnútorného presvedčenia sa riadiť aj zásadami logiky, čo sa v danom prípade nestalo a v prejednávanej veci sa súd bez náležitého odôvodnenia priklonil k verzii tvrdenej prokuratúrou. Závery prvostupňového súdu obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho hodnotenia dôkazov. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.1 Tr.por. rozhodol tak, že vráti vec súdu prvého stupňa, aby ju opätovne prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých výrokoch za správny a zákonný a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť v zmysle § 319 Tr.por.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnej miere pridrižava písomných dôvodov odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s tým čo uviedol jeho obhajca a žiadal, aby bola po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konštatoval, že pokiaľ ide o výrok o vine, tento je správny a zákonný.

Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Odvolací súd starostlivo preskúmajúc výrok o vine pritom nezistil v konaní chyby, ktoré by mohli mať vplyv na riadne objasnenie veci a

zistenie, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný O. Y.. Ten je usvedčovaný jednak svojou výpoveďou z prípravného konania, kde sa k činu doznal a popísal svoje konanie, ale aj výpoveďou svedka L. L. z prípravného konania. Aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď a poprel spáchanie činu s tvrdením, že bicykel odcudzil L. L., ktorý s bicyklom prišiel k jeho autu a povedal, že ho poprosil známy, aby mu bicykel odviezol do mesta a taktiež svedok L. zmenil výpoveď na hlavnom pojednávaní oproti prípravnému konaniu v tom smere, že bicykel kúpil od neznámej osoby mužského pohlavia, súd prvého stupňa sa týmito rozdielnymi výpoveďami zaoberal a správne vyhodnotil v kontexte ďalších dôkazov ako pravdivé ich výpovede z prípravného konania a odôvodnil, prečo ako nevierohodné vyhodnotil ich výpovede z hlavného pojednávania. Aj odvolací súd sa s takýmto vyhodnotením dôkazov stotožnil. Poukazuje na to, že obžalovaný ani svedok L. nevedeli zmenu svojich výpovedí na hlavnom pojednávaní dôveryhodne odôvodniť, navyše v ich výpovediach z hlavného pojednávania navzájom sú rozpory ohľadne okolností kedy a kde mal svedok L. prísť s bicyklom k autu obžalovaného, ale i v ďalších podrobnostiach. Naopak ich výpovede z prípravného konania korešpondujú nielen navzájom, ale i s ďalšími dôkazmi.

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré odvolací súd považoval nutné poukázať z hľadiska podaného odvolania obžalovaným vo vzťahu k skutkovému stavu, pričom jeho odvolanie v tomto smere nie je dôvodné.

Napokon prvostupňový súd postupoval správne, keď skutok tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku, kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tak, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, nepochybne naplnil znaky tohto trestného činu.

Čo sa týka uloženého trestu odňatia slobody, v tomto smere prvostupňový súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že už bol v minulosti 8 krát súdne trestaný, z toho v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT 4/2013, zo dňa 18.11.2013, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu dvoch rokov. V mieste bydliska neboli voči nemu zistené negatívne pripomienky. Z evidencie Obvodného úradu v L., ako aj ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol pred skutkom štyrikrát postihnutý za priestupok a to za dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a za dva priestupky na úseku dopravy. Keďže aktuálne prejednávaného skutku sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok citovaného Okresného súdu Partizánske za iný jeho trestný čin, okresný súd správne ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods.1, § 41 ods. 1 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o treste z citovaného rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT 4/2013, zo dňa 18.11.2013 a to podľa sadzby najprísnejšieho ustanovenia zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je ustanovenie § 212 ods.3 Tr.zák. (6 mesiacov až 3 roky), upravenej s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. (16 mesiacov až 3 roky), nakoľko u obžalovaného boli zistené dve priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, pričom poľahčujúca okolnosť nebola zistená. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, za súčasného zohľadnenia všetkých ostatných skutočností dôležitých z hľadiska ukladania trestu, aj odvolací súd skonštatoval, že súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne je primeraný. Keďže obžalovaný pred spáchaním prejednáwanej trestnej činnosti už bol v posledných desiatich rokoch za úmyselný trestný čin vo výkone trestu, správne bol na výkon trestu zaradený v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na druhej strane odvolací súd preskúmajúc z podnetu podaného odvolania obžalovaným aj výrok o uloženom treste zákazu činnosti zistil, že v tomto smere nepostupoval súd prvého stupňa dôsledne v zmysle zákona. Na jednej strane správne s poukazom na ustanovenie § 42 ods.2 Tr.zák. a skorší rozsudok Okresného súdu Partizánske v rámci súhrnného trestu ukladal aj trest zákazu činnosti, avšak jeho výmeru nedôvodne zvýšil s poukazom na prevahu priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák.). Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 42 ods.2 Tr.zák. tretia veta, podľa ktorého súd v rámci súhrnného trestu uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Tr.zák. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd v rámci ukladania súhrnného trestu v podstate len „prevezme“ uložený trest zákazu činnosti zo skoršieho rozsudku, ktorého výrok o treste zrušuje, bez jeho úpravy podľa § 38 Tr.zák., ak niet dôvodu ukladať prísnejší trest zákazu činnosti vzhľadom na trestnú činnosť, z ktorej bol obžalovaný aktuálne uznaný vinným. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste zákazu činnosti a sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 (dva) roky, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku zostali nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.